

Alfred Bøgh (V) gjorde opmærksom på, at der i sin tid havde været enighed om udformningen af afskrivningsreglerne, og at disse var blevet gennemført som en forenkling både for skatteyderne og skattemyndighederne. Man havde fra alle sider været klar over, at disse regler, netop fordi de var gennemsnitsregler, ikke altid kunne ramme plet. Han henviste til, at et *regeringsudvalg* arbejdede med afskrivningsreglerne, og efterlyste materiale fra dette udvalg. Tillige rejste han spørgsmål om, hvorfor finansministeren fremsatte forslag til ændrede afskrivningsregler uden at afvente det resultat, udvalget måtte komme til. Han fandt, at den foreslåede nyordning ville gå ud over både erhverv og beskæftigelse, og kunne af denne grund ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Havnstrup Clemmensen (KF) gav tilsagn om fordomsfrit at overveje, hvilke ændringer der burde foretages for at komme misbrug af afskrivningsreglerne til livs, herunder også om ikke den mindste skattepligtige indtægt burde være lig med det faktiske forbrug, en skatteyder tillod sig. Han pointerede dog samtidig, at den *afgørende del af afskrivningsreglerne var strengt nødvendig*, ikke blot for erhvervslivet, men for hele befolkningen. I øvrigt måtte man også se på, hvorledes afskrivningsreglerne var udformet i de lande, Danmark konkurrerer med. Også han efterlyste en begrundelse for lovforslagets fremkomst, inden afskrivningsudvalget havde tilendebragt sit arbejde.

På socialistisk folkepartis vegne tilsluttede *Ømann* sig lovforslaget, som efter hans opfattelse ikke berørte de ordinære afskrivninger af rent omkostningsmæssig art. Derimod burde flere af *særafskrivningsmulighederne*, som i realiteten kun var en skatterabat, afskaffes helt.

Arthur Jacobsen (RV) kunne tilslutte sig den bedømmelse, der lå til grund for lovforslaget, at begyndelsesafskrivningerne var rummelige. Han fandt imidlertid, at begrænsning af afskrivningsadgangen hellere burde ske ud fra et *pro anno afskrivningsprincip*, baseret på det tidsrum, den pågældende genstand havde været i brug. I forbindelse med lovforslagets bestemmelser om bygningsafskrivninger efterlyste han regler, der også gav de mindre forretninger adgang til at foretage afskrivninger på forretningslokaler og lagerlokaler.

Niels Westerby (LC) fandt, at lovforslaget var udtryk for en nervebestemt lovgivning af politisk natur, idet han anså lovforslaget for regeringens *revers* over for en ny samarbejdspartner, socialistisk folkeparti. Han *advarede mod at begrænse afskrivningsadgangen*, idet alle samfundsgrupper ville lide skade herved, og efterlyste, ligesom flere af de foregående ordførere, et udspil fra regeringens afskrivningsudvalg.

I sin svartale fremhævede *finansministeren*, at man fra regeringens side havde den opfattelse, at problemerne omkring afskrivnings-